

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1-30/23
11.04.2023. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милевке Миленковић, председника већа, Олге Пековић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са записничарем Тамаром Миливојевић, у кривичном предмету окр.АА, због кривичног дела трговина људима из чл.388 ст.3 у вези ст.1 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Јагодина, Кто.бр.21/19 од 14.11.2022.године и браниоца окривљеног АА, адвоката Ненада Сацаковића из Јагодина, изјављеним против пресуде Вишег суда у Јагодина К.бр.6/22 од 25.10.2022.године, након одржаног претреса пред Апелационим судом, као другостепеним, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, Марије Младеновић, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ненада Сацаковића из Јагодина и пуномоћника оштећене ББ, адвоката Николе Поповића из Крагујевца, донео је дана 11.04.2023.године једногласно

П Р Е С У Д У

Делимичним усвајањем жалби Вишег јавног тужиоца у Јагодина и браниоца окривљеног АА, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Јагодина К.бр.6/22 од 25.10.2022.године, тако да гласи:

Окривљени АА из села, град, ЈМБГ....., рођенгодине, од оца и мајке, девојачко, са осталим подацима као у изреци првостепене пресуде,

К Р И В Ј Е

Што је у периоду од неутврђеног дана у априлу 2018.године па све до 17.07.2018.године у 23,00 часова у Јагодина, у урачунљивом стању, способан да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено, злоупотребљавајући чињеницу да је мал. оштећена ББ, рођена 11.09.200.године, дала оглас преко друштвене мреже „Facebook” у коме тражи мушкарце за дружење, претњама и злоупотребљавајући своје занимање полицијског службеника, врбовао исту да убудуће проституцију врши и за његов рачун у циљу стицања противправне имовинске користи за себе, на тај начин што је сазнавши за њен оглас на друштвеној мрежи „Facebook” у коме тражи мушкарце за дружење, оштећену најпре дана 18.04.2018.године у 16,47 часова контактирао са свог мобилног телефона на њен

мобилни телефон број 064/..... преко СМС порука, као и коришћењем апликације „Viber”, представљајући да жели да му наводно пружи сексуалну услугу у виду сексуалног односа који би платио, да би када је сазнао њену адресу, да у Јагодини живи сама, да сексуални однос наплаћује 2.000,00 динара, у вечерњим сатима неутврђеног дана у априлу 2018.године дошао у стан који је изнајмила у улици бр....., обучен у службену униформу полицијског службеника и када је од оштећене сазнао да је она малолетна, да има 17 година, рекао јој да је полицајац, да ће јој проналазити муштерије за пружање сексуалних услуга за новац, захтевао од ње да му за његове услуге плаћа по 2.000,00 динара недељно и да њему лично на његов захтев бесплатно пружа сексуалне услуге, рекао јој да једна жена плавуша већ на исти начин ради за њега, да уколико му даје наведени новац да ће моћи без проблема услуге да пружа и да је он неће пријавити полицији за то што она ради, а уколико не прихвати његову понуду да ће завршити у затвору или у поправном дому, да би, када му је оштећена рекла да одмах напусти њен стан, рекао оштећеној да ће је поново позвати како би му одговорила да ли прихвата његову понуду и да ће је контактирати ускоро, након неколико дана поново је звао оштећену на њен мобилни телефон са свог мобилног телефона број 061/..... и питао је шта је одлучила када му је оштећена рекла да не жели да прихвати његову понуду, он је инсистирао да оштећена добро размисли и рекао да ће је он поново позвати и да неће добро да прође ако не пристане, а затим је дана 17.07.2018.године у 23:10:23 часова са свог мобилног телефона 064/..... послао СМС поруку на њен мобилни телефон: „Може секс АА овде“, при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење и наступање забрањене последице,

- чиме је извршио кривично дело трговина људима из чл.388 став 3 у вези ст.1 Кривичног законика,

па Апелациони суд окривљеног применом наведеног законског прописа и на основу одредбе члана 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од **5 (пет) година**, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 23.11.2018.године до 19.12.2018.године.

На основу чл.264 ст.1 Законика о кривичном поступку, окривљени се обавезује да надокнади трошкове кривичног поступка, док ће о висини трошкова насталих пред судом правног лека, у смислу чл.267 Законика о кривичном поступку, одлучити Апелациони суд посебним решењем, а о висини осталих трошкова ће одлучити првостепени суд посебним решењем, сходно чл.262 ст.2 Законика о кривичном поступку,

док се жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К.бр.6/22 од 25.10.2022.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело трговина људима у

покушају из чл.388 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.30 КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 23.11.2018.године до 19.12.2018.године.

На основу чл.78, чл. 79 ст.1 тач.7 и чл.87 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимање предмета и то једног мобилног телефона марке „Elefone R.....“ Име1 броја и Име2 броја

Окривљени је обавезан да плати Вишем јавном тужилаштву у Јагодини на име трошкова кривичног поступка износ од 216.298,00 динара, Вишем суду у Јагодини на име паушала износ од 20.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 20.674,00 динара, а оштећеној ББ трошкове кривичног поступка у износу од 252.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Сходно чл.258 ЗКП, оштећена ББ је упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Против цитиране пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Јагодини, због битне повреде одредаба кривичног поступка – чл.438 ст.1 тач.11 и ст.2 тач.2 ЗКП, повреде кривичног закона – чл.439 ст.1 тач.2 ЗКП, погрешно утврђеног чињеничног стања – чл.440 ст.1 ЗКП и неправилне одлуке о кривичној санкцији – чл.441 ст.1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, преиначи пресуду Вишег суда у Јагодини К.бр.6/22 од 25.10.2022.године и окр.АА огласи кривим за извршење кривичног дела трговина људима из чл.388 ст.3 у вези ст.1 КЗ и изрекне му казну затвора у адекватном трајању или наведену пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окр. АА, због кривичног дела трговина људима у покушају из чл.388 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.30 КЗ, за које је оглашен кривим, изрекне казну затвора у дужем трајању,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, „погрешне примене материјалног права“, одлуке о казни и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд преиначи наведену пресуду и окривљеног ослободи за кривично дело које му се ставља на терет. У жалби је затражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж-37/23 од 17.01.2023.године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји као основу жалбу Вишег јавног тужиоца у Јагодини изјављену против пресуде Вишег суда у Јагодини К.бр.6/22 од 25.10.2022.године, преиначи наведену пресуду и окр. АА, огласи кривим због кривичног дела трговина људима из чл.388 ст.3 у вези ст.1 КЗ и изрекне му казну затвора у адекватном трајању или наведену пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији и окр. АА због кривичног дела трговина људима у покушају из чл.388 ст.3 у вези ст.1 КЗ у вези чл.30 КЗ, за које је оглашен кривим, изрекне казну затвора у дужем трајању, а да се жалба браниоца окр.АА, адвоката Сацаковић Ненада из Јагодине, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу члана 447 ЗКП, дана 21.03.2023.године, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ненада Сацаковића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са изјављеним жалбама и писаним предлогом Апелационог јавног тужиоца, па је одлучио да се у овој кривичноправној ствари одржи претрес пред другостепеним судом због погрешно утврђеног чињеничног стања.

Наиме, одредбом чл.455 ст.2 ЗКП је прописано да ће другостепени суд сам пресудити ако је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана, а одредбом чл.449 ст.1 ЗКП да ће се претрес пред другостепеним судом одржати ако је потребно да се због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања изведу или понове ранији докази који су изведени или одбијени од стране првостепеног суда, а постоје оправдани разлози да се предмет не врати првостепеном суду на поновни главни претрес.

На претресу пред другостепеним судом одржаним дана 11.04.2023.године, након разматрања првостепене пресуде и упознавања са наводима жалби и писаног предлога Апелационог јавног тужиоца, изведени су следећи докази: саслушање окривљеног АА, читање записника о испитивању оштећене ББ и сведока ВВ из првостепеног поступка, увид у транскрипте телефонске комуникације, снимљених разговора и СМС порука за окривљеног АА снимљених по наредбама Вишег суда у Јагодини Кпп.Пов2.бр.29/18 од 07.05.2018.године и 02.08.2018.године са ознаком „АА, мета, 15У Сим картица 061/..... и прочитан је налаз и мишљење вештака Дејана Николића од 09.10.2019.године и исказ истог вештака са главног претреса.

Након оцене доказа који су изведени пред другостепеним судом, потом оцене одбране окривљеног АА, а полазећи од доказа који су изведени пред првостепеним судом и правилно оцењени, навода у жалбама, предлога жалилаца и речи на претресу, Апелациони суд је нашао:

- жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног су делимично основане.

У проведеном кривичном поступку јавни тужилац и формална одбрана окривљеног су изнели супротстављене тврдње и то јавни тужилац да су се у радњама окривљеног стекли сви објективни и субјективни елементи свршеног кривичног дела трговина људима из чл.388 ст.3 у вези ст.1 КЗ, будући да је окривљени поступао у урачунљивом стању, свестан забрањености дела и са директним умишљајем, да је извршио радњу извршења у виду врбовања мал. оштећене да убудуће проституцију врши и за његов рачун у циљу стицања противправне имовинске користи за њега, претњама, злоупотребом полицијских овлашћења и искоришћавањем тешких материјалних прилика оштећене, док је теза формалне одбране да радње окривљеног подлежу дисциплинској одговорности зашта је и одговарао у спроведеном дисциплинском поступку у Полицијској управи, те да нису остварени ни објективни, ни субјективни елементи предметног кривичног дела које му је стављено на терет.

Одлучујући о супростављеним тврдњама, Апелациони суд, као другостепени, је пошао од тога да је оптужним актом јавног тужиоца окривљеном

стављено на терет врбовање мал. оштећене за вршење проституције у циљу стицања противправне имовинске користи за окривљеног, а начин извршења су претње и злоупотреба овлашћења полицијског службеника, а што је окривљени учинио злоупотребљавајући чињеницу да је мал. оштећена дала оглас преко друштвене мреже у коме тражи мушкарце за дружење како би обезбедила нужна средства за своју егзистенцију и школовање, дакле и злоупотребом тешких прилика оштећене. Првобитном пресудом Вишег суда у Јагодини К.бр.57/20 од 19.10.2021.године, која је укинута решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-857/21 од 07.02.2022.године, окривљени је оглашен кривим да је извршио кривично дело трговина људима из чл.388 ст.3 у вези ст.1 КЗ, тако што је радњу извршења у виду врбовања мал. оштећене да убудуће проституцију врши и за његов рачун, у циљу стицања противправне имовинске користи за себе, извршио претњама и злоупотребом занимања полицијског службеника, на коју пресуду је јавни тужилац изјавио жалбу само због одлуке о казни, чиме се сагласио са чињеничним утврђењем првостепеног суда, тако да су предмет разматрања другостепеног суда само они жалбени наводи који не обухватају поменуте чињенице. Сходно томе не могу се сматрати основаним жалбени наводи јавног тужиоца да је окривљени злоупотребио полицијска овлашћења и тешке прилике оштећене.

Наводима жалбе браниоца окривљеног се, између осталог, указује да је првостепени суд у великој мери изменио чињенични опис кривичног дела дат у диспозитиву оптужног акта, па је у једном делу прекорачио оптужбу додајући да је окривљени покушао да врбује исту да убудуће проституцију врши за његов рачун „у циљу сексуалне експлоатације оштећене“, при чему сексуална експлоатација окривљеном није стављена на терет оптужним актом већ вршење проституције, а ради се о сасвим другачијој алтернативној радњи.

По оцени Апелационог суда, чињенично стање у првостепеном поступку је правилно утврђено правилном оценом исказа оштећене тада мал. ББ и сведока ВВ, као и правилном оценом одбране окривљеног АА у делу да је окривљени као полицајски службеник запослен од 2015.године у ПС Ћуприја, сазнао са оглас који је мал. оштећена дала на друштвеној мрежи „Facebook“, у коме тражи мушкарце за дружење, па је исту најпре контактирао СМС порукама и коришћењем апликације „Viber“, представљајући да жели да му наводно пружи сексуалну услугу у виду сексуалног односа који би платио, да би потом сазнао за њену адресу, да у Јагодини живи сама, да сексуални однос наплаћује 2.000,00 динара, у вечерњим сатима, неутврђеног дана у априлу 2018.године дошао у стан који је изнајмила у улици, обучен у службену униформу полицијског службеника и тада је од оштећене сазнао да је малолетна, да има 17 година, рекао јој да је полицајац, да ће јој проналазити муштерије за пружање сексуалних услуга за новац и захтевао од ње да му за његове услуге плаћа по 2.000,00 динара недељно и да њему лично на његов захтев бесплатно пружа сексуалне услуге, да уколико му даје наведени новац да ће моћи без проблема услуге да пружа и да је он неће пријавити полицији за то што она ради, а уколико не прихвати његову понуду да ће завршити у затвору и поправном дому, да би када је оштећена рекла да одмах напусти њен стан рекао оштећеној да ће је поново позвати како би му одговорила да ли прихвата његову понуду, да ће је контактирати ускоро, а након неколико дана је поново звао оштећену са свог мобилног телефона и питао је шта је одлучила, а када му је иста рекла да не жели да прихвати његову понуду он је инсистирао да добро размисли, да ће је поново позвати, да неће добро да прође ако не пристане, а затим је дана 17.07.2018.године у 23:10:23 са свог мобилног

телефона послао СМС поруку на њен мобилни телефон „Може секс АА овде“. Овакво чињенично стање произилази и из доказа које је другостепени суд извео на претресу, односно исказа мал. оштећене, сведока ВВ и транскрипта телефонских разговора између мал. оштећене и окривљеног, као и окривљеног и сведока ВВ, који су обављени 23. и 24.06.2018.године и 18.10.2018.године и СМС порука које су размењене у временском периоду од 18.04.2018.године до 08.08.2018.године између истих лица, као и налаза и мишљења вештака Дејана Николића и исказа истог вештака са записника о главном претресу.

Основано се жалбом јавног тужиоца указује да је на правилно утврђено чињенично стање првостепени суд извео погрешан закључак да је радња врбовања оштећене на бављање проституцијом у циљу стицања противправне имовинске користи за њега остала у покушају, као и да речи које је окривљени упутио оштећеној не представљају претњу по објективним и субјективним мерилима, односно да се не ради о озбиљној претњи, те да је очигледно да иста код оштећене није створила осећај страха да прихвати понуду окривљеног да се убудуће проституцијом бави и за њега, односно да је погрешан закључак првостепеног суда да је кривично дело остало у покушају, чиме је повредио кривични закон у корист окривљеног.

Врбовање у смислу чл.388 КЗ представља навођење одређеног лица да постане пасивни субјект кривичног дела указивањем на позитивне стране бављења проституцијом и иста радња представља подстицање пасивног субјекта на бављење проституцијом у смислу доношења одређене одлуке или у смислу учвршћења донете одлуке, па се у кривичноправном смислу врбовање поклапа са појмом подстрекавања које може бити остварено било којом радњом подобном да се код пасивног субјекта – овде оштећене створи или учврсти одговарајућа одлука. У конкретном случају окривљени је врбовање мал. оштећене злоупотребом занимања полицијског службеника предузео најпре наговарањем и захтевањем од тада мал. оштећене да се бави проституцијом и за његов рачун и захтевањем да му пружа бесплатно сексуалне услуге када он пожели, као и претњама да ће уколико не прихвати његову понуду завршити у затвору или поправном дому, говорећи јој „да за њу то неће бити добро, да добро размисли о свему“, што очигледно, обзиром да је код ње у стан дошао обучен у униформу полицајца и представио се као полицијски службеник, може да створи осећај страха. Начин извршења овог кривичног дела који представља механизам покоравања може бити суптилнији и не тако насилан, тако да пријављивање оштећене за кривично дело или прекршај, стављање у изглед зла „да неће добро да прође ако не пристане“ и да ће завршити у затвору или поправном дому и према међународним стандардима имају карактер претње као једног од начина извршења једне од алтернативних радњи овог кривичног дела, а све у циљу експлоатације.

Чланом 4а Конвенције Савета Европе о борби против трговине људима („Службени гласник Републике Србије“ – међународни уговори, број 19/09) је, између осталог, прописано да експлоатација, у најмању руку, укључује искоришћавање проституције других лица.

У првостепеном поступку је правилно утврђено да је окривљени деловао у тој намери поступајући као полицијски службеник и злоупотребљавајући своје занимање полицијског службеника, што је код оштећене која је тада била малолетна, живела сама у изнајмљеном стану у Јагодини и сама се бринула о својим потребама, могло изазвати страх и исти је изазвало, будући да је оштећена након разговора са

окривљеним променила број телефона и једно време није избацивала огласе, како то произилази из њеног исказа, а према резултатима доказног поступка спроведеног на отвореном претресу пред другостепеним судом, исти није доведен у сумњу, будући да оцена изведених доказа пред другостепеним судом није довела до другачијих чињеничних утврђења.

С обзиром да окривљеном оптужним актом није стављено на терет да је радња извршења – врбовање оштећене предузета у циљу „сексуалне експлоатације“ као посебног облика експлоатације, у смислу чл.388 ст.1 КЗ којим је прописано „Ко претњом... злоупотребом овлашћења ... врбује ..., а у циљу... проституције или друге врсте сексуалне експлоатације...“, то је основано указивање у жалби браниоца окривљеног да је првостепени суд на тај начин прекорачио оптужбу, а што је последица погрешно утврђеног чињеничног стања у том делу, па је Апелациони суд, након одржаног претреса изменио чињенични опис кривичног дела тако што је исте наводе изоставио из изреке другостепене одлуке, па је битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.9 ЗКП изгубила такав значај.

Такође, основано је указивање у жалби јавног тужиоца да је кривично дело трговина људима свршено иако није дошло до стицања противправне имовинске користи за окривљеног, као циља бављења проституцијом за његов рачун, већ да је довољно доказати постојање намере за извршење неког облика експлоатације нашта указује и одредба чл.21 ст.2 Конвенције о борби против трговине људима. Другим речима, нема покушаја овог кривичног дела у случају да сама експлоатација није реализована, нити би та чињеница могла бити олакшавајућа околност за извршиоца, а у конкретном случају чињеница је да није доказано да је окривљени стекао противправну имовинску корист врбовањем оштећене за бављење проституцијом за његов рачун, што је правилно и неспорно утврђено у првостепеном поступку, али је окривљени такву намеру имао, што је потврђено, између осталог, и размењеним СМС порукама са оштећеном дана 22.04.2018.године, када на питање оштећене „и шта желиш ти уопште, секс за цабе, зар то није довољно“, исти одговара „више би одговарало 2 црвене, кад будем хтео секс ја ћу ти платити“.

Осталим жалбеним наводима браниоца окривљеног се само даје другачија оцена исказа оштећене ББ и сведока ВВ од оцене коју је дао првостепени суд и потенцира на измењеном исказу сведока ВВ са главног претреса који иде у прилог окривљеном, а који је првостепени суд правилно ценио и исти није прихватио, а за своје уверење је дао правилне и јасне разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд, као другостепени и на исте упућује, а који нису доведени у сумњу на претресу пред другостепеним судом, на коме је окривљени у целости поновио одбрану изнету у првостепеном поступку, а исту ни другостепени суд не прихвата, налазећи да је управљена на умањење и избегавање кривичне одговорности. У жалби браниоца окривљеног се надаље указује на психичке проблеме које је имала оштећена због којих се јавила психологу и психијатру у периоду од 2013.године до 2017.године, које је, према ставу жалбе, првостепени суд пренебрегао када је ценио исказ оштећене и истом поверовао, али истим жалбеним наводима се не доводе у сумњу закључци првостепеног суда у погледу веродостојности исказа оштећене који је поткрепљен материјалним и персоналним доказима, које уверење је стекао и другостепени суд читањем исказа оштећене на претресу пред другостепеним судом и оценом истог исказа и његовим довођењем у везу са размењеним СМС порукама са окривљеним и

транскриптима прислушкиваних разговора између окривљеног и оштећене и сведока ВВ.

По оцени Апелационог суда, окривљени је био свестан да у својству полицијског службеника злоупотребљавајући чињеницу да је мал. оштећена дала оглас преко друштвене мреже у коме тражи мушкарце за дружење, исту врбује - наговара да убудуће проституцију врши за његов рачун у циљу стицања противправне имовинске користи за себе и да то чини злоупотребом свог занимања и упућеним претњама, што је хтео и остварио, па је закључак суда да је кривично дело извршио са директним умишљајем, свестан забрањености дела, при чему његова урачунљивост током поступка није доведена у сумњу.

Приликом одлуке о врсти и висине кривичне санкције Апелациони суд је имао у виду све околности у смислу чл.54 КЗ, које су од значаја за врсту и висину казне, па је од олакшавајућих околности окривљеном ценио да раније није осуђиван, налазећи да отежавајућих околности није било, и окривљеног је осудио на казну затвора као у изреци пресуде уз урачунавање времена проведеног у притвору сходно чл.63 КЗ, која је на граници законског минимума, будући да се, у смислу чл.57 ст.2 КЗ, окривљеном не може ублажити казна за предметно кривично дело, налазећи да је иста нужна и довољна да се у свему оствари сврха кажњавања у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција у смислу чл.4 и 42 КЗ и адекватна тежини кривичног дела и степену кривице окривљеног.

Следствено наведеном, Апелациони суд је делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца и браниоца окривљеног преиначио првостепену пресуду на начин као у изреци ове пресуде, док су жалбе јавног тужиоца и браниоца окривљеног у преосталом делу оцењене као неосноване из свих претходно наведених разлога, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена, односно у делу изречене мере безбедности одузимања предмета у смислу чл.87 КЗ и одлуке о имовинскоправном захтеву донете у смислу чл.258 ст.4 ЗКП.

Са напред наведених разлога Апелациони суд је, након одржаног претреса, на основу чл.459 и 457 ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар
Тамара Миливојевић,с.р.

Председник већа-судија
Милевка Миленковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић

